

protestava ab crits i paraules grosses, ocasionant cada escandol que baldaba.

En un de tants escandols hi anà el bon cafeter a enterarse de lo que passaba i al tornar de càl corder uns parroquians castellans preguntaren:

—*Que ha pasado, en la vecindad? Que és, tanto barullo?*

—*Nada*—respongué el bon cafeter—*ha pasado que, un cordero ha pegado a su mujer.*

FOOT-BALL.

Acabat el Campionat d'Espanya de Foot ball del qual donarem els resultats tècnichs en el nombre anterior i coneguts de tots els *sportmen* qu'hagin llegit la premsa diària, els incidents que'l malograren, deguts a la informalitat i falta de energia dels directors de la «F. E. de C. de F-B.», senyalarém els dos defectes qu'al nostre entendre son els principals en la organització d'aquet torneig.

El 1.er defecte, es el fer anar tant gran nombre de *teams* en una mateixa població. La part econòmica se n'ha de trobar fortament ressentida. Fent disputar les eliminatories en poblacions ben buscades per evitar viatjes llargs, i la final a Bilbao, s'hagueren guanyat mes diners, gastantne menys. Aquet es el sistema adoptat per tot arreu menys aquí.

Aquet defecte porta com a conseqüència el tenir de fer jugar els partits en un període de temps excessivament breu, qu'ocasiona un excés d'entrenament inevitable pera els *teams* qu'arriben a la final, en perjudici de la regularitat del *match*.

El 2.on defecte, es el canviar la combinació dels partits anunciats quant un *team* deixa de presentarse, donchs aixís s'agafa per sorpresa als diferents *teams* qu'han de jugar amb qui menys se pensaven. Per tot arreu quant un *team* no's presenta se don partit guanyat an el qu'havia de lluitar amb el no presentat.

Ademés d'aquets dos defectes capitals hi hagué evidentes infraccions dels reglaments que per no esser degudament castigades, motivaren la retirada de alguns *teams*, entr'ells el «San Se bastián» i el «Barcelona». Aquet ultim sobre tot, conta ab gran nombre de partidaris que'l consideren com el *team* més fort d'Espanya. Ha vingut a apoiar aquesta casi universal opinió, la brillant defensa qu'oposá als excelents «New Cruzaders» de Londres els dies 20 i 23, no sucumbint que per 3 *goals* a 1 i 2 a 0.

El match d'ahir.

Ahir, en el camp de Sports del «Sport Club Empordanés», se jugá un partit de Foot-ball entre el 1.er. *team* de l'avans dita societat i el *team* d' oficials de la 5.ª escuadra de creuers anglesos que maniobren amb els acorassats de la flota atlàntica, que s'trova anclada en el golf de Rosas.

Els *teams* estaven aixís formats: «Mariners anglesos».—Banks—Risc, Horton—Kershaw, Norman, Phillips—O'Conor, Stephens, Drew, Livingstone, Palmes.

«S. C. E.»—Llogaya—Jordá, Giralt—Q. Badosa, Moreno, Botey—Viñas, Biada, C. Badosa, Sunyer, Jué.

Toca sortir als anglesos, contra vent i pendent, siguent dominats durant tota la primera mitja part, al final de la qual la ventajta es pera el «S. C. E.» per 1 *goal* a 0, entrat per En Biada.

Durant la segona mitja part, els que dominen son els anglesos, que are tenen el vent á favor, entrant dos *goals*, en pocs moments, al comensar En Drew y N' Stephens. El «S. C. E.» fa dos pe-

tites incursións al camp enemic, que no obtenen cap resultat. En Livingstone entra un altre *goal* i N' Horton, qu' are juga de mitj, n' entra un altre, acabant el partit amb la victoria dels anglesos per 4 *goals* a 1.

El *team* dels anglesos es superior al del «S. C. E.» essent excel·lents els jugadors Drew Norman i Stephens. Del S. C. E. jugaren bé En Llogaya, En Jordá, Els Badosas, En Giralt i En Biada.

Per la nit l' apat de costum, amb l'alegría idem.

TRICEPS.

DEL COMERERS

«De Santa Creu»

Qui mes qui menys en aquesta diada, tothom vol anar mudat i net de cara; per aixó en vigílies de la Fira vos entrabancareu sempre ab pintors, paletes, fusters, i ventalles noves ó restaurades.

Tothom treu la pols dels aparadors pera colcarhi lo milloret de casa.

Tot es feina, tot es trasvals, i a corre cuita s'ha d'anar a cercar al lampista per qu'el gas no vol cremar.... o be a cal Richard Imbert o a can Badó Alegri—segons la marca—per una pera de filament metàlic, que la vella ja no fa claror.... En una paraula, el mateix ramament que per habillarse i sortir a escena hi há en «El Bateig de la Masía», drama en catorze actes i molts quadros, degut a la ploma d'un aventatjat dependent del Jutjat.

Arriva, doncs. la inauguración de la feria, i ab música o sense, els vehins i els forasters se llensen al carrer desitjosos de donar menjar als ulls; i ara s'aturen a can Viñas pera veurer com *sin trampa ni cartón*, als ulls de tothom se fá l' exquisida xocolata que tanta anomenada ha agafat; i seguidament se paren en dos aparadors que, sortint del un al altre, vos deixen mudats de peus; o sia, a can Joan Bosch, qu'exposa un elegant assortit en Sabateria de moda, i a can Torrentó (successor Marqueses) ab uns jocs de mitjons, mitjes calades i lligacames... que vos deixen embadalit... Doneu un pas mes, i en l'aparador de l'Alegri s'hi ovira un llibre de «comptes corrents» indispensable a tota casa de comers y del que ja n'estant bent provehits el Banc d'Espanya, Credit Lyonnais & Co. Diguent qu'es una creació patentada en totes les Nacions, ja es dit tot.

Al arribar a can Matas Hortal, la gent fá una exclamació i mols elogis d'unes nines-maniquis havillades tan graciosament que demostraven el bon gust i la paciència de qui les havia vestides. Passem després a can Socias, i dintre l'asortida varietat, no podem menys que admirar una collecció de *refajos* pistonuts. Ja sabem que aquet senyor en aixó de saber escullir aquestes pesses hi tenia la má trencada.

Galantment invitats, també visitarem el nou establiment de Sastreria del nostre amic en Narcís Font decorat ab molt de gust. Els trajos d'home i dona exposats, son demostració palpable del bon tall que l'acredita.

A can Massot, ja se sab, son gent de gust i els seus aparadors a mes de les continues novetats i calitat de género, son sempre guarnits ab *chie*.

Al arribar aquí, la gernació s' esparceig cap á les Quincallerias y Merceries d'en Sennarti, Pi, Pau Agullé, Navarra, Majó, pera enxalivar i pensar si la mare 'ls hi deixará comprar aquella cinta pel cos, ó aquell passadó cisellat, ó bé aquell chal tan hermós...

L' enveja de nostres joves *damiseles* augmentava al pararse enfront la Joyeria d'en Casals i carbonell.

En la botiga del nostre Campá, hi havia una varietat de roba de blanc, tant pulida i acabada, que l' hi prometém recomernarho á n' els nostres redactors per casar.

En Balaguero continua esmerantse en sa especialitat ab roba per senyores; alta Novetat.

També s' lluiren donant un tó agradable á les innovacions de llurs establiments el simpatic Martí Canadell, i en Joaquim Joan, abdós mestres en el art de *calçar* peus.

De can Puig París podriem dirne moltes coses; els aparadors d' aquets magatzems son una continuada exposició de la varietat en géneros a qu' s' dedica aquesta important casa.

Pera demostrarho, copiarém una anécdota agafada al vol.

«A can Puig y París, hi entreu per el carrer de la Presó despues de sortir de can Bareda, al despedirvos passeu per l'altre porta, entreu al transvaal, y quedaréu com sortint de la capsa»

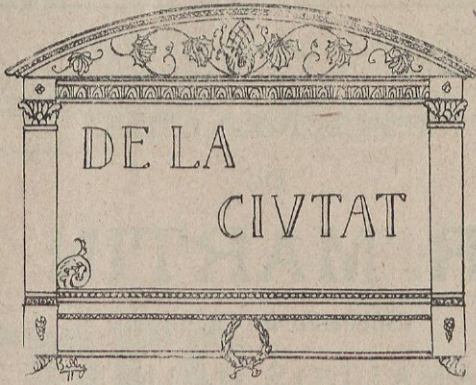
Dels aparadors mes *positius* doném un cop d'ull á can Bori, Mas (Sucesor Juncosa) La Cubana y La Palma, que com sempre i en ses respectives especialitats donen senyal dels bons paladars de la terra.

També la rellotjeria Soler mostrá els seus objectes d'optica i art, arrodonint l'especte que de sí dona la varietat de relotjes i lleontines.

Y, fins l'Abdón, l'herbolari, al veurers les fires al cim, ha canviat la requincalla d'aquell infeliç pacient que té en l'aparador; anunciant de passada el malte Kneip, beguda que fa la *pols* a

n'el café.

Aprofitant la diada s'inaugurá en punt tan centric com es la Rambla, un establiment dedicat al ram de sombrereria i sos derivats, mostrant una escullida existencia en aquets genres. Porta per nom «La Invencible.» Llástime de nom. Y pera finalissar, no podem deixar de recó una cosa tan séria y essencial en nostre país, com son les máquines d'agricultura, recomanant les exposades en els magatzems d'en J. Fajol, representant de les millors cases del ram. Cal doncs que 'ls bons agricultors no deixin de visitarles.

Ensopiment.

Sigui perque l'apatia de la nostra ciutat s'encomani als nostres obrers, sigui perque, aquestos, de festes ja'n tenen prou am les que fan am l'escusa del calendari catolic, lo cert es que aquest any, com els altres, ha passat desaperebuda l'hermosa Festa del 1.er de Maig.

Com única senyal, sols vegerem penja-relles en els balcons de cá la Vila, en els del Centre d' U. F., N. R. i en els del piset dels lerrouxistes.

Menos mal.

La circumstancia lamentable de no haver tingut festes públiques en les fires d'aquest any, ens ha proporcionat una ventajta, ja que no d'ordre economic, d'ordre estetic. Aquest any hem tingut la sort de no veure aquell penjim penjam de llustrines i coloraines qu'enlletjen la Rambla i els carrers, convertint la nostra ciutat en un poblet d'aquells que tan be ridiculisa en Rusiñol.

Banquet al Sr. Salvatella.

Com ja deiem en nostre anterior edició aquest acte de simpatia al nostre simpatic diputat, encara que organísat per EMPORDA FEDERAL, no tindrà caracter exclusivista. Poden adherirshi tots els molts admiradors que conta el Senyor Salvatella.

Tindrà lloc dilluns, dia 8, á lse 8 de la vetlla á la Fonda del Comerç.

Les contrassenyes es venen al preu de sis pessetes a la nostra Redacció (Centre Federal), i a casa en Canet.

Rectificació.

Aixís com habiem anunciat per el dia 6 l'arribada del nostre Diputat Sr. Salvatella, será definitivament el dia 7; puig tant els dies 5 com 6, deures professionals, com son dugues vistes en el Suprém, el retenen a Madrid.

Si no hi ha res de nou, l'arribada tindrà lloc demá, en l'expres de les 13.

Mes presitaris?

A l' entrar el Ministre de Gracia y Justicia al últim consell celebrat, digué als periodistes, que si hi havia temps parlaria de la manera de portar cap a Espanya els presitaris que encare resten á Ceuta.

A la sortida, va explicar les dificultats ab que topa pera poder colocalos en els presiris de la Peninsula, pero que, en sa majoria, serien portats al Presiri de Figueres.

¡¡Figuerencs!! ¡¡Empordanesos!! ¡¡Cataláns!! no ha pas arribat l'hora de demostrar fins hont arriba nostra paciència?

Recordemnos que 'ns estant engançant, que varen posarlo ab caracter d'interi, y que lo qu' es vá fent es tot lo contrari de lo promés. Per lo tant tota actitud es justificada.

Y vosaltres germans del Rosselló que feu devant d' aquet perill?

No existeix.

Hem llegit en mes d' un periodic, que un Jutjat Militar de Madrid, processaria á un advocat de nostra Ciutat anomenat

Ricart Laguardia per injuries al exercit durant la desfilada de la Jura.

Podém assegurar que aquí ningú coneix á n' aquet senyor y que á Figueres no existeix cap advocat qu' aixís s' anomeni.

Teatre Municipal.

El proper dijous, dia 11 ab el drama de Sardou «Fedora» debutará una companyia comic-dramática, castellana dirigida per D. Francisco Comes, i en la que hi figura la notable primera actriu Srta. A. Adamuz. Obrirá abono de 6 funcions, representant lo bo i millor del repertori modern,

Al «estaro».

La policia que baix les ordres del Inspector senyor Torrejón ajudat per els seus agents, y ab la cooperació del Delegat Senyor Mas, han anat *endresant* per uns quants dies, a varis subjectes de no molt bons antecedents, anomenats:

Joan Santos, Josep Correus, Francisco Vega, Manuel Gomez, Josep Ramón, Enric Marañé, de Barcelona; Lluc Sacristán, Rafel Monserrat, Joan Gomez, de Valencia; Juli Martinez, de Murcia; Francisco Gomez, de Cullera; Enric Peralta, de Savadell; Ferrand Furcaola, de Burgos; Josep Balaguer, de Cartagena; Angel Gil, de Zaragoza; i el ja conegut Albert Prats, d'Olot.

Pera quant els *reembarquin* els hi destijem bon camí.

Policia

Desde la vigilia de la Fira, que arribaren, constantment han recorregut nostres carrers cinc paretles de guardes de seguretats comanats per un sargent, que, ab combinació ab la nostra policia, han fet que no succehissin els robos escandalosos i esbotzament de pisos d'altres anys.

Pèrdua.

Creguin que la sentim per tractarse d' un volgut company de Redacció. Pot ser torni, però ho veyém dificil. Ha sigut tal la fatlera que li ha despertat aquesta mena de vá i vé, dels caballets qu' els amos d' aquet tinglado s' han vist en la impossibilitat de desensellarlo d' un dels tocinos.

De tots modos ens han promés que procurarán, en un moment de distracció, ferlo baixar, i facturarlo desde Lleida cap aquí.

Esquadra inglesa.

Ha visitat el port de Rosas l' esquadra inglesa que segons sembla ja ha sortit en direcció cap á Barcelona.

Com de costum l' oficialitat a vingut a visitar nos y aprofitant la diada hanaren als *Togos*, l' Almirall regalá unes monedes d' or a un matador que l' hi brindá un brau.

Aquesta clase d' *inglesos* ja son mes tractables...

A pagar les cédules.

Desde 'l primer d' aquest mes ha comensat el despaig de cédules, que durará fins al 30 de Juny.

Gitana impertinenta.

El Presiri a més de portarnos altres malures, ens ha dut també una colla de families que ningú sab com, ni de que vihuen, i entre aquestes una gitana de certa edat que molt sovint fa via cap a l'Estació, i ab l'escusa de vendre unes paneretes, pidola i molesta a tothom.

No podria la policia lliurar d'aquesta *llagasta* als passatgers?